The Classical Review

<http://journals.cambridge.org/CAR>

Additional services for *The Classical Review*:

Email alerts: [Click here](#)

Subscriptions: [Click here](#)

Commercial reprints: [Click here](#)

Terms of use : [Click here](#)

Verse in Livy

A. A. Brodribb

The Classical Review / Volume 24 / Issue 01 / February 2010, pp 13 - 15

DOI: 10.1017/S0009840X00044097, Published online: 27 October 2009

Link to this article: http://journals.cambridge.org/abstract_S0009840X00044097

How to cite this article:

A. A. Brodribb (1910). Verse in Livy. The Classical Review, 24, pp 13-15 doi:10.1017/S0009840X00044097

Request Permissions : [Click here](#)

the earlier centuries of the Empire. Professor Ramsay¹ has suggested that the two *ἱππεῖς* at Laodiceia were Imperial slaves managing the transport of cinnabar from the mines of Sisma, in the mountains above Laodiceia, where he has discovered an Imperial estate.

The ordinary term for this occupation was *ἱπποκόμος* in Greek, *agaso* or *equiso* in Latin. *Strator* was the groom of a military officer: occasionally *equiso*, too, was used in this sense.²

The term *ὄνερνα ἱππεύς* is given in the

index to Cagnat's *Inscriptiones Graecae ad Res Rom. pert.* among *munera militaria*. This is hardly correct. No fact concerning Roman military organisation is more certain than that slaves never became soldiers. As little can it mean *equus* in the Roman political sense. Freedmen of the Emperor sometimes rose to equestrian rank, but no one could be an *equus* while a slave. We are driven back on a sense of *ἱππεύς* which is consistent with an Imperial slave's condition, and the one given above seems natural and inevitable.

W. M. CALDER.

¹ *Class. Rev.* 1905, p. 370.

² Pauly-Wissowa, s.v. *equiso*.

Brasenose College, Oxford.

VERSE IN LIVY.

THE following notes relate only to those passages in the first three books of Livy in which the historian describes, in more or less dramatic language, the memorable incidents of the legendary period. These passages appear to contain many fragments of hexameters, or, at least, many phrases and groups of words which look as if they had served, or might serve, as materials for hexameters. If they are regarded simply as the natural consequences of Livy's poetical treatment of poetical subjects, it may be remarked that in almost every case the words are so ordered as to disturb and disguise the scansion—a process which converts many of them into plain prose.

In the appended list, which might probably be enlarged, the words of the text are printed in Roman type, and the metrical equivalents which they seem to suggest in italics. These, of course, are no more than suggestions, and are offered only to show the peculiarity of the passages from which they are derived.

- I. 7. 10. Jove nate, Hercules, salve inquit.
Te mihi mater, veridica interpres deum
cecinit***

*Te mihi mater,
Veridica interpres*

- I. 9. 3 Urbes quoque ut cetera ex infimo nasci;
dein, quas sua virtus ac dii juvent, magnas
opes sibi magnumque nomen facere.

*urbes ut cetera nasci;
dein, quas sua virtus*

Dique juvent, magnas sibi opes nomenque

- I. 9. 14. Et quo nihil carius humano generi sit,
liberum fore.

Et generi humano quo nil sit carius

- I. 10. 6. Jupiter Feretri, inquit, haec tibi
victor Romulus rex regia arma fero.

rex haec tibi regia victor

Romulus arma fero.

- I. 12. 5. At tu, pater deum hominumque,
hinc saltem arce hostes, deme terrorem
Romanis, fugamque foedam siste.

*Hinc saltem arce hostes, Romanis deme
pavorem,*

Foedam siste fugam.

- I. 12. 7. Atque iterare pugnam jubet.

Atque iterare jubet pugnam.

- I. 12. 9. Vicinus perfidos hospites, inbelles
hostes.

Vicinus inbelles hostes.

- I. 13. 2. Ne se sanguine nefando soceri generique
respergerent, ne parricidio macularent
partus suos, nepotum illi, hi liberum
progeniem. Si adfinitatis inter vos, si
conubii piget, in nos vertite iras.

soceri generique nefando

* * * * *

Si vos conubii piget, in nos vertite

- I. 16. 6. Romulus, inquit, Quirites, parens urbis
hujus, prima hodierna luce caelo repente
delapsus

hodierna luce repente

Delapsus caelo

- I. 28. 6. Audeat deinde talia alius, nisi in hunc
insigne jam documentum mortalibus dederō.
Talia deinde alius, nisi in hunc insigne
- I. 39. 3. Scire licet hunc lumen quondam rebus
nostris dubiis futurum praesidiumque regiae
adfluctae; proinde materiam ingentis publice
privatimque decoris omni indulgentia
nostra nutriamus.
*Scilicet hunc lumen futurum
Materiam ingentis decoris*
- I. 41. 3.
Nunc expergiscere vere.
Nunc expergiscere vere.
- I. 47. 3. Sin minus, eo nunc pejus mutata res
est, quod istic cum ignavia est scelus.
Quin accingeris? Non tibi ab Corintho
nec ab Tarquiniis, ut patri tuo, peregrina
regna moliri necesse est.
*eo pejus res est mutata, quod istic
Non tibi ceu patri peregrina Corintho
Non ab Tarquiniis moliri regna necesse est.*
- I. 47. 4. Di te penates patrique et patris
imago
patrique et patris imago
- I. 50. 3. Sic omne nomen Latinum.
nomen sic omne Latinum.
- I. 56. 10. Imperium summum Romae habebit
qui vestrum primus, O juvenes, osculum
matri tulerit.
*habebit
Imperium summum qui vestrum primus*
- I. 57. 7. Collatinus negat verbis opus esse,
paucis id quidem horis posse sciri quantum
ceteris praestet Lucretia sua.
*Non opus est verbis, paucis possumus horis
quantum aliis praestat Lucretia nostra.*
- I. 58. 2. amore ardens, postquam satis tuta
circa sopitque omnes videbantur,
*amore ardens, postquam satis omnia circa
Tuta videbantur,*
- I. 58. 2. tace, Lucretia, inquit;
tace, Lucretia, dixit;
- I. 58. 2. moriere, si emiseric vocem.
vocem si emiseric ullam.
- I. 58. 3. miscere precibus minas, versare in
omnem partem muliebrem animum.
*precibus miscere minas, versareque in
omnem*
- I. 58. 5. Lucretia maesta tanto malo
*Lucretia tanto
Maesta malo*
- I. 58. 7. Vestigia viri alieni, Collatine, in lecto
sunt tuo.
*aliena viri vestigia lecto
Insunt, Collatine, tuo.*
- I. 58. 7. Mors testis erit. Sed date dexterās
fidemque haud impune adultero fore.
*mors testis erit. Dextrasque fidemque
Haud impune*
- I. 58. 11. Cultrum, quem sub veste abditum
habebat,
cultrum, quem veste tegebat,
- I. 58. 12. Conclamat vir paterque.
conclamat virque paterque.
- I. 59. 1. vosque, dii, testes facio,
vosque, dii, testes facio,
- II. 6. 7. Ille est vir, inquit, qui nos extorres
expulit patria. Ipse en ille nostris decoratus
insignibus magnifice incedit. Di regum
ultores adeste.
*Expulit extorres patria
en, nostris insignibus ille decorus
Magnifice incedit. Adeste
Di regum ultores.*
- II. 10. 11. Tum Cocles, Tiberine pater, inquit,
te sancte precor, haec arma et hunc militem
propitio flumine accipias.
*Tiberine pater, te sancte precor
Flumine propitio accipias.*
- II. 12. 5. Transire Tiberim, inquit, patres, et
intrare, si possim, castra hostium volo, non
praedo, nec populationum invicem ultor;
majus, si di juvant, in animo est facinus.
*Tiberim transire, inimicaque, patres,
Castra intrare volo, si possim
Majus inest animo facinus.*
- II. 12. 10. Et facere et pati fortia Romanum est.
Nec unus in te ego hos animos gessi; longus
post me ordo est idem petentium decus.
*Fortia Romanum est. Non unus ego in te
Hos animos gessi; longus post me petit ordo*
- II. 12. 13. quam vile corpus sit iis qui
corpus quam vile sit illis
- II. 12. 16. mea prima sors fuit.
Sors mea prima fuit.
- II. 15. 5. neque ego obtundam saepius eadem
nequiquam agendo.
Saeptius obtundam nequiquam eadem peragendo.
- II. 15. 5. alium hinc, seu bello opus est seu
quiete, exilio quaerant locum.
Hinc alium, seu bello opus est seu pace
- II. 31. 9. ut mei similes Romana plebis patronos
habeat.
*plebis
Ut nostri similes habeat Romana patronos.*
- II. 40. 5. sine, priusquam complexum accipio,
sciam
*priusquam
Complexum accipio,*

- II. 40. 6. In hoc me longa vita et infelix senecta
traxit ut exulem te deinde hostem viderem ?
Potuisti populari hanc terram quae te
genuit atque aluit ? Non tibi, quamvis
infesto animo et minaci perveneras, ingre-
dientis fines ira cecidit ?

*longa infelixque senecta
Traxit ut exulem ego teque hostem deinde viderem ?
Hanc quae te genuit potuisti terram ?
Non tibi, quamquam animo minaci
Finibus ingresso cecidit furor ?*

- II. 40. 9. quos, si pergis, aut inmatura mors aut
longa servitus manet.

aut inmatura manet mors.

- II. 48. 9. nostrum id nobis velut familiare
bellum

Id nostrum nobis veluti gentile duellum

- III. 2. 8. Ostentare hoc est, Romani, non gerere
bellum.

Ostentare hoc est bellum, non belligerare.

- III. 2. 9. Erit copia pugnandi, ne timeate.

*copia pugnae
Ne timeatis, erit.*

- III. 17. 3. Si vos urbis, Quirites, si vestri nulla
cura tangit, at vos veremini deos vestros ab
hostibus captos.

*Si vos nulla urbis, si vestri nulla, Quirites,
Cura, deos vestros*

- III. 17. 4. Haec vobis forma sanae civitatis
videtur ?

Haec vobis rerum sanarum forma videtur ?

- III. 25. 8. Et haec, inquit, sacrata quercus, et
quidquid deorum est audiant foedus a vobis
ruptum, nostrisque et nunc querellis adsint,
et mox armis, cum deorum hominumque
simul violata jura exsequemur.

*quidquidque deorum est
Audiat a vobis ruptum, nostrisque querellis
Adsit, moxque armis cum jura hominumque
deumque*

- III. 47. 7. Icilio, inquit, Appi, non tibi filiam
despondi, et ad nuptias, non ad stuprum,
educavi. Placet pecudum ferarumque
ritu promisce in concubitus ruere ?
Passurine haec isti sint, nescio ; non spero
passuros illos qui arma habent.

*Icilio, Appi,
Non tibi, despondi natam. Ritune ferarum
Promisce in Venerem ruere est mens ? Nescio
an isti
Haec sint passuri ; non armati patientur.*

The explanation of these hexametrical
fragments, whatever it may be, must pre-

sumably account also for the fact that
metre of a different kind underlies the
whole passage (II. 32) in which Menenius
Agrippa relates the fable of the Belly and
the Members. Here, using Livy's own
words with little alteration, it is possible
to turn them into iambic senarii, similar to
those of Phaedrus, but far inferior. For
the following lines, and especially for the
inexcusable fourth line, all that can be
said is that they adhere closely to the text.
As they stand, they have no literary merit ;
but their iambic quality seems to deserve
attention.

- II. 32. 9-10-11. Tempore quo in homine non,
ut nunc, omnia in unum¹ consentientia, sed
singulis membris suum cuique consilium,
suus sermo fuerit, indignatas reliquas partis
sua cura, suo labore ac ministerio ventri
omnia quaeri, ventrem in medio quietum
nihil aliud quam datis voluptatibus frui, con-
spirasse inde ne manus ad os cibum ferrent,
nec os acciperet datum, nec dentes, quae
conficerent. Hac ira dum ventrem fame
domare vellent, ipsa una membra totumque
corpus ad extremam tabem venisse. Inde
apparuisse ventris quoque haud segne
ministerium esse, nec magis ali quam alere
eum reddentem in omnes corporis partes
hunc, quo vivimus vigemusque, divisum
pariter in venas, maturum confecto cibo
sanguinem.

*Quo tempore in homine non, ut nunc, unum
omnia*

*Consentiebant, cuique sed sermo suus
Suum consilium singulis membris fuit,
Indignatae reliquae partes cura sua,
Labore suo ac ministerio ventri omnia
Quaeri, in medio quietum voluptatibus
Ventrem nil aliud agere quam datis frui,
Conspiravere ne manus ad os cibum
Ferrent, neque os acciperet, nec dentes datum*

*Conficerent. Ira hac dum volunt ventrem fame
Domare, ipsa una membra ad extremam veniunt
Tabem totumque corpus. Inde apparuit
Haud esse segne ministerium ventris quoque ;*

* * * * *

*reddentem in omnes partes corporis
Divisum pariter in venas hunc sanguinem
Quo vivimus et vigemus, confecto cibo.*

A. A. BRODRIBB.

¹ Consentiebant—Gronovius.